

สัปดาห์สาร

วัดนักบุญโยเซฟ บ้านโป่ง 70110 โทร 0-3221-1188 โทรสาร 0-3234-1094

วันอาทิตย์ที่ 23 ตุลาคม 2011 ปีที่ 45 ฉบับที่ 2491

อาทิตย์ที่ 30 เทศกาลธรรมา ปี A

พระวาจา (มธ 22:34-40)

เวลานั้น เมื่อชาวฟาริสีได้ยืมว่าพระเยซูเจ้าทรงทำให้ชาวสะดูสีนั่งอึ้งไป จึงมาชุมนุมพร้อมกัน มีคนหนึ่งเป็นบัณฑิตทางกฎหมายได้ทูลถามเพื่อจะจับผิดพระองค์ว่า “พระอาจารย์ บทบัญญัติข้อใดเป็นเอกในธรรมบัญญัติ”

พระเยซูเจ้าตรัสตอบว่า “ท่านจะต้องรักองค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าของท่านสุดจิตใจ สุดวิญญาณ สุดสติปัญญาของท่าน นี่คือบทบัญญัติเอกและเป็นบทบัญญัติแรก บทบัญญัติประการที่สองก็เช่นเดียวกัน คือท่านต้องรักเพื่อนมนุษย์เหมือนรักตนเอง ธรรมบัญญัติและคำสอนของบรรดาประกาศกก็ขึ้นอยู่กับบทบัญญัติสองประการนี้”

..... “จงรักเพื่อนมนุษย์”

..... “เหมือนรักตนเอง”

หัวข้อ

ธรรมล้ำลึก

ทำที่

การดำเนินชีวิต

ความรักต่อพระเจ้าและเพื่อนมนุษย์

พระเยซูเจ้า องค์ความรัก

การจัดลำดับความสำคัญให้กับชีวิต

เราจะรักพระเจ้าและรักเพื่อนมนุษย์ จะช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาสและผู้ที่เดือดร้อน

บทอ่านที่หนึ่ง : - อพย 22:20-26

พระเจ้าทรงวางแนวทางให้มนุษย์ปฏิบัติตาม เป็นแนวทางในการปฏิบัติความรักต่อเพื่อนพี่น้อง พระองค์ทรงต้องการให้เราช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาสและผู้เดือดร้อนเป็นพิเศษ

บทอ่านที่สอง : - 1 ธส 1:5ค-10

นักบุญเปาโลได้ชมเชยคริสตชนชาวเธสะโลนิกาว่า ได้ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างให้กับผู้มีความเชื่อทุกคน ตามอย่างท่านและตามแบบฉบับขององค์พระผู้เป็นเจ้า ซึ่งเป็นสิ่งที่ดีและถูกต้องแล้ว

พระวรสาร : - มธ 22:34-40

พระเยซูเจ้าทรงยืนยันว่า การปฏิบัติความรักต่อพระเจ้าและเพื่อนมนุษย์เป็นบทบัญญัติที่สำคัญที่สุด เป็นแก่นแท้ของธรรมบัญญัติและคำสอนของบรรดาประกาศก

ผู้ประสานงานพิธีกรรม วันอาทิตย์ที่ 23 ตุลาคม ค.ศ. 2011

พิธีขอบพระคุณ	ประธาน	พิธีกร	ผู้อ่านบทอ่าน	เก็บจุงทาน	เชิญของถวาย
07.00 น.	คุณพ่อนพดล	คามิลเลียน	คุณสงวน + คุณสุภาภรณ์	คุณบุญรอด	คุณมาลี
09.00 น.	คุณพ่อเจ้าวัด	คุณพิทักษ์	เชอร์ร่า	เชอร์ร่า	เชอร์ร่า
19.00 น.	คุณพ่อมณฑล	ศักดิ์บุรุษ	คุณวิจิตร + คุณสวรส	คุณจุฑาทิพย์	คุณรัฐพล

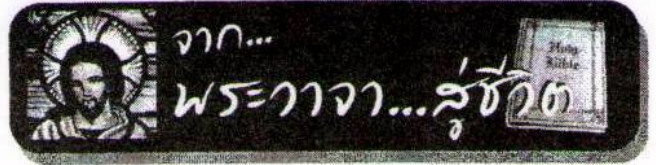

..... คุณอาจจะได้อะไรมากมายจากการ “เห็นแก่ตัว”

..... แต่สิ่งที่คุณไม่มีทางได้เลย...คือโอกาสเข้าไปนั่งใน “ใจคน”

2011

พระเจ้าประทานทางเลือกพื้นฐาน : พระบัญญัติแห่งความรัก

การจัดลำดับความสำคัญให้กับชีวิตขึ้นอยู่กับทางเลือกพื้นฐาน ว่าสำหรับเรา พระบัญญัติข้อใดสำคัญที่สุด และเมื่อพระเยซูเจ้าสอนว่าพระบัญญัติมีข้อเดียว แต่สองมิติ นั่นคือ "ความรัก ซึ่งมองได้ว่าเป็น "ความรักพระเจ้า" และ "ความรักเพื่อนมนุษย์" พระองค์ทรงหมายมั่นว่าเราจะจัดลำดับความสำคัญของสิ่งที่เรากระทำตามความเป็นจริงของพระบัญญัติข้อนี้

พระองค์ทรงเป็นแบบอย่าง เพราะความรักต่อพระบิดาและต่อเพื่อนมนุษย์ พระองค์ได้ทรงเลือกคนจน ผู้ถูกกดขี่ คนต่ำต้อย คนบาป นั่นคือ ผู้ที่รู้สึกถึงความต้องการและไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้ และเมื่อได้รับความช่วยเหลือแล้ว พวกเขาไม่มีหนทางใดจะตอบแทนนอกจากคำขอบคุณและการสรรเสริญ พระองค์ได้ทรงชี้ให้เห็นถึงการรู้จักเลือกแบบนี้เพราะทางเลือกพื้นฐานของพระองค์คือความรักพระเจ้าและเพื่อนมนุษย์ ซึ่งตรรกะนี้เองที่นำไปสู่การยอมรับความตายบนกางเขน

ความรักต่อพระเจ้าซึ่งพระเยซูเจ้าทรงแสดงออกมา ไม่ได้เป็นเพียงการแสดงออกภายนอกของพิธีการวักจิก แต่เป็นการกระทำที่ออกมาจากภายในและครอบคลุมถึงทุกการกระทำของชีวิต เพราะพระเยซูเจ้าทรงสอนว่า จะต้องรักพระเจ้า "สิ้นสุดจิตใจ สดปัญญาและสุดวิญญูณ (สุดชีวิต)" และพระองค์ได้ทรงรักจนถึงที่สุด แม้จะต้องพลีชีวิต

ความรักต่อเพื่อนมนุษย์ได้ถูกแสดงออกมาตั้งแต่พระองค์ทรงบังเกิด ตลอดช่วงเวลาของการเทศนาสั่งสอนประกาศพระอาณาจักร และบนกางเขนเมื่อทรงพลีพระโลหิตเพื่อไถ่มนุษย์ทุกคน ซึ่งสำหรับเรา ความรักต่อเพื่อนมนุษย์คือเครื่องหมายพิสูจน์ความแท้จริงของความรักที่เรามีต่อพระเจ้า ซึ่งสำหรับคริสตชน ความรักต่อพระเจ้าจะเป็นเพียงลมปาก หากว่าความรักนั้นไม่ถูกแสดงออกมาด้วยความรักแท้ต่อเพื่อนพี่น้อง ไม่ว่าคนนั้นจะเป็นใครก็ตาม

การจัดลำดับความสำคัญของชีวิต

เมื่อเลือกที่จะรักอย่างไม่มีเงื่อนไขและไม่หวังสิ่งตอบแทนแล้ว สิ่งสำคัญในชีวิตก็อาจจะเปลี่ยนไปจากความคิดประสาโลกได้ สมบัติและทรัพย์สินเงินทองอาจจะไม่ใช่ตัวตัดสินคุณค่าของคน ทำให้เราสามารถเลือกคนจนได้อย่างสนิทใจและปราศจากการเสแสร้ง อำนาจและเกียรติยศอาจไม่ใช่เครื่องวัดความยิ่งใหญ่ ทำให้เราสามารถยกย่องคนธรรมดาและผู้ไม่มีอำนาจวาสนา และช่วยเหลือกันเพื่อสร้างสังคมที่ดีและยุติธรรม ที่สำคัญ แม้กระทั่งผู้ที่สังคมตราหน้าว่าเป็นคนเลวและคนบาปก็ยังมีคุณค่าในสายตาของ

คริสตชน เพราะคริสตชนรักความเป็นมนุษย์ในตัวเองและรักที่จะให้เขาได้หลุดพ้นจากพันธนาการของความไม่ดีนั้นเช่นกัน

สิ่งสำคัญในชีวิตจึงเป็นแก่นสารที่พระเยซูเจ้าทรงแสดงให้เห็นบนกางเขน พระองค์ได้กลับคุณค่าของโลกอย่างสิ้นเชิง และทำให้คนจน คนเจ็บป่วย คนตกขอบของสังคม อย่างคนเก็บภาษี คนโรคเรื้อนและแม้กระทั่งโจรได้กลับมามีศักดิ์ศรีอีกครั้งหนึ่ง กางเขนได้ชำระการกระทำของทุกคนและฟื้นคืนศักดิ์ศรีให้กับทุกคนเพราะความรักที่พระองค์ทรงมีต่อพระบิดาและต่อมนุษย์ จนไม่มีผู้ใดที่หลุดหายไปจากขอบเขตของความรักของพระองค์ได้ ยกเว้นคนที่เลือกที่จะไม่ยอมรับความรักของพระองค์ ซึ่งแม้แต่บุคคลเหล่านี้ วันใดที่พวกเขาเปิดใจรับ วันนั้น พวกเขาก็เป็นอิสระและได้รับผลของความรักของพระองค์เช่นกัน

1. ข้าพเจ้าจะเชื่อและไวใจในความรักของพระองค์
2. ข้าพเจ้าจะพยายามปฏิบัติตามคำสอนของพระองค์
3. ข้าพเจ้าจะช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาสและผู้ที่เดือดร้อน

คำสอนของ “พ่อ”

ที่มา : เรื่องเล่าคดีธรรม

คุณพ่อสอนลูกชายเจ้าอารมณ์ด้วยการส่งตะปูให้หนึ่งถุง พร้อมกับสั่งว่า “ทุกครั้งที่คุณเสียอารมณ์กับเรื่องอะไรก็ตาม ลูกจงไปตอกตะปูหนึ่งตัวบนด้านหลังของรั้วบ้าน”

เริ่มวันแรก หนูน้อยใจตะปูไปถึง 37 ตัว เมื่อผ่านไป 2-3 สัปดาห์ เขาสามารถเรียนรู้ที่จะควบคุมอารมณ์ได้ดีขึ้น จำนวนตะปูที่ใจจึงลดน้อยลงตามลำดับ พ่อหนูน้อยเริ่มรู้ว่าการควบคุมอารมณ์ตัวเองมันง่ายกว่าการตอกตะปูบนรั้ว

และแล้วถึงวันที่เด็กน้อยไม่ได้อารมณ์เสียเลย จึงเดินเข้าไปบอกพ่อ ถึงตอนนั้นพ่อนำลูกชายต่อไปอีกว่า “วันใดที่ลูกสามารถควบคุมอารมณ์ตัวเองได้ ให้ลูกถอนตะปูออกไปตัวหนึ่ง”

วันหนึ่ง พ่อหนูน้อยเดินไปหาพ่ออีกครั้ง พร้อมกับบอกว่า เขาได้ถอนตะปูออกจากรั้วไปหมดแล้ว เมื่อผู้เป็นพ่อได้ฟังดังนั้น พลันจึงมีลูกชายเดินตรงไปยังรั้วบ้าน แล้วสอนว่า

“ลูกทำได้ดีมาก แต่ลูกลองมองไปที่รอยโหว่บนรั้วบ้านสิ เห็นไหมว่า มันจะไม่มีทางกลับไปเป็นอย่างเดิม เช่นเก่า...เมื่อลูกพูดอะไรในยามที่โกรธ มันจะเหลือรอยแผลเป็นอย่างนั้นแหละ หากลูกใช้มีดแทงคนๆ หนึ่ง แล้วชักมีดออกมา ไม่ว่าลูกจะกล่าวคำขอโทษสักกี่พันกี่หมื่นครั้ง บาดแผลมันก็ยังคงอยู่ บาดแผลจากวาจา มันก็ไม่ได้ต่างจากบาดแผลร่างกายหรอกลูก”!!!!จง “คิด” ทุกคำที่พูด.....แต่อย่า “พูด” ทุกคำที่คิด.....

แค่ “ความบังเอิญ”...หรือ....“พระประสงค์ของพระเจ้า”

อันโตนิอา

ย้อนไปสักประมาณ 15 ปีที่แล้ว ดิฉันจำได้ว่าช่วงนั้นยังเป็นวัยรุ่น...ไม่ได้

รู้หรอกว่า “กางเขน” หมายถึงอะไร รู้แต่ว่าเกี่ยวกับ “ศาสนาคริสต์”วันหนึ่งดิฉัน
 ซื่อสร้อยคอมาใส่.....มีจี้เป็นรูปไม้กางเขน....พอเข้าบ้าน.....แม่รีบบอกเลยว่า.. “ถอดออกไปเลยนะ...จะใส่ทำไม...”
 ด้วยความสงสัย ดิฉันก็ถามกลับไปว่า “ทำไมหรือแม่” “ก็มันเป็นของศาสนาอื่นเค้า จะเอามาใส่ทำไม” นี่คือ
 เหตุผลที่แม่ตอบกลับมา...ดิฉันจำใจถอดสร้อยคอออกแบบงงๆ...แต่ก็ไม่กล้าถามต่อ...!!

พอเรียนจบปวส. ประมาณปี 2545 ก็เข้ามาทำงานและเรียนต่อในมหาวิทยาลัยรามคำแหงในกทม.
 และได้รู้จักกับชายหนุ่มคนหนึ่ง...ซึ่งเรารู้ทีหลังว่าเขานับถือศาสนา “คริสต์”ซึ่งตอนนั้นก็ยังไม่เล็งเลาะจะ
 บอกแม่ดีไหม....กลัวแม่จะรับไม่ได้....ถ้าหากเราไปคบกับคนต่างศาสนา.....แต่ก็เป็นเรื่องของอนาคตอีกแหละ.....
 เพราะเราก็ไม่รู้เหมือนกันว่าจะคบกันได้นานสักแค่ไหน !!!

..ตอนที่ทำงานไปด้วยเรียนไปด้วย...มันค่อนข้างหนักมาก...เพราะงานที่ดิฉันทำ...2 สัปดาห์ต้องเปลี่ยน
 กะที่...ถ้าโชคติดตอนสอบตรงกับวันที่ทำกะกลางคืน...ตอนกลางวันก็มีโอกาสไปสอบ...หรือถ้าโชคไม่ดีตรงกับกะ
 กลางวัน...ก็ต้องขอเปลี่ยนวันหยุดกับเพื่อนๆ ร่วมงาน...เพื่อหาเวลาไปสอบให้ได้....ตอนที่ทำงานไปด้วยเรียน
 ไปด้วย...ก็ลงทะเบียนเรียน 7 เล่ม...ผลสอบออกมา...ก็มีผ่านสัก 3-4 เล่ม...แต่ก็ต้องมาตามซ่อมอีกสัก 3-4
 เล่มเหมือนกัน...เป็นอย่างนี้อยู่ประมาณปีกว่าๆ...บางครั้งก็ถึงขั้นท้อไปเลยทีเดียว...ห้องเรียนก็ไม่เคยไปเรียน...
 อ่านจากชีทที่เพื่อนมหาวิทยาลัยยืมมาให้...อาจารย์ผู้สอน...หน้าตาเป็นยังไงก็ยังไม่เคยเห็นหน้าสักที...เพื่อนก็ไม่
 มี...ตัวคนเดียวตลอด...จะไปปรึกษาใครได้มั้งเนี่ย....แต่เพื่ออนาคต...เหนื่อยแค่ไหนก็ต้องทน...^_^

ดิฉันยังคบกับชายหนุ่มผู้นั้น...ในบางโอกาสก็ไปเข้าวัดกับเขา...แต่ก็ไปด้วยความจำใจ...เพราะถ้าเขาไปวัด
 เราก็ขี้เกียจอยู่คนเดียว....แต่ในตอนนี้ก็ยังไม่ได้ทราบอยู่ดีว่าพิธีกรรมที่เขาทำกัน...มันมีความหมายยังไง...เพราะ
 ดิฉันถูกปลูกฝังว่า...เราคือ “พุทธ” มาตั้งแต่เด็กๆ...แต่ถามว่าดิฉันทราบพิธีกรรมของศาสนาพุทธดีมากแค่ไหน...
 พุทธตรงๆ บพสวดมนต์บางบท...ก็สวดไม่ได้เหมือนกัน...สำหรับวัดพุทธ..ก็ไปบ้างไม่ไปบ้าง...แล้วแต่โอกาส...

ณ ตอนนั้น...แฟนของดิฉันก็สอนให้สวดบท “ข้าแต่พระบิดา” กับบท “วันทามารีย์” ดิฉันเข้าวัดกับ
 เขาก็ทำตามเขาทุกอย่าง....ในเมื่อสวดได้สองบท....ก็สวดแค่สองบทนั้นแหละ...(คิดในใจ)...ช่วงนั้นเหลือแค่ 7 เล่ม
 ก็จะจบปริญญาตรีแล้ว....แต่ขอบอก...เป็น 7 เล่ม ที่ยากมาก...เพราะดันไปลงทะเบียนวิชาที่เขาไม่เปิดสอน...
 วิชาที่เพื่อนมหาวิทยาลัยยืมให้ไม่มี...แล้วจะทำยังไงละทีนี้...จกเริ่มท้อกับการเรียนแล้วสิ...รู้สึกว่าย่ำแย่...เราจะจบอย่าง
 คนอื่นเค้าหรือเปล่า...แม่เราจะเสียใจมั๊ยถ้าเราเรียนไม่จบ...มันรู้สึกเหนื่อยและสับสนในใจมาก...

พอไปเข้าวัดกับแฟน....ก็จะนั่งขอไปตามเรื่องตามราวของเราเอง...ดิฉันไม่ทราบหรอกว่าเมื่อเราจะขอ
 จะต้องสวดยังไง.....ก็ได้แต่อธิษฐานในใจ “ขอให้ลูกสอบผ่านทุกตัวภายในเทอมนี้ด้วยเทอญ...อย่าให้ลูกต้อง
 สอบซ่อมเลย.....ลูกไม่อยากจะต้องลงซัมเมอร์อีก.....ลูกรู้สึกท้อเหลือเกิน.....ขอให้ลูกจบภายในเทอมนี้ด้วยเทอญ”

คำอธิษฐานภาวนาของดิฉันก็จะวนเวียนซ้ำๆ กันอยู่อย่างนี้ทุกครั้งที่เข้าวัด.....

จนถึงเวลาประกาศผลสอบ.....ผลออกมาคือดิฉันสอบผ่านทั้ง 7 เล่ม โดยที่ไม่ต้องลงทะเบียนซ่อมหรือลงเรียนซัมเมอร์เลย...ดิฉันเริ่มงว่...มันคือความบังเอิญหรือเป็นไปตามที่ขอจากพระเจ้ากันแน่.....เพราะบางเล่มข้อสอบเป็นข้อเขียน...ไม่ใช่กากบาท....และบางเล่มดิฉันก็ลงมาถึงสองครั้งก็ยังไม่ผ่าน...หรือบางเล่ม...ไม่มีแม้แต่ซีท...ไม่มีหนังสือ...แต่อาศัยไปโหลดิวิชาที่ใกล้เคียงกันของมหาวิทยาลัยอื่นมาอ่าน เนื้อหามีแค่ประมาณ 3 หน้า กระดาษ A4 ซึ่งดิฉันก็ตอบไปคร่าวๆ เท่าที่เข้าใจ.....ไม่น่าเชื่อว่าจะผ่านหมดทั้ง 7 เล่ม.....มันเป็นอะไรที่มหัศจรรย์มากสำหรับดิฉัน.....!!!

ในแต่ละครั้งที่แฟนชวนไปวัด ดิฉันก็จะโอ้โอ้อยากไป...อยากดูละครต่อ...ก็ละครกำลังสนุก...หรือถ้าไป...ก็ไปแบบไม่ค่อยสบายอารมณ์...(นึกในใจ...จะให้มาทำไมเนี่ย...)จนมาวันหนึ่ง...ใกล้ถึงเวลา 1ทุ่ม...ดิฉันเอ่ยปากบอกแฟนว่า “ไปอาบน้ำแต่งตัวสิ.....เดี๋ยวก็ไปวัดไม่หวั่นหรอก”...แฟนของดิฉันรู้สึกตกใจมาก...เพราะไม่เคยมีครั้งไหนเลยที่ดิฉันจะเป็นฝ่ายชวนเขาไปวัดก่อน....

จนมีโอกาสดำเนินการปรึกษา กับ “คุณพ่อโยฮัน แบร์ติเล”เรียนคำสอนเพื่อนำไปรับศีลกล่าว...ทำงานกับบอกว่าให้เรียนคำสอนเพื่อรับศีลล้างบาปไปด้วยเลย.....ดิฉันตอบตกลงเรียนทันทีโดยไม่ลังเล.....คุณพ่อถามย้ำแล้วย้ำอีกว่า “เธอสมควรใจที่จะเรียนหรือเปล่า..?”...ดิฉันก็ยังยืนยันคำเดิมว่า... “หนูสมควรใจเรียนค่ะ”.....

พอได้มาเรียนคำสอนดิฉันก็รู้สึกว่...พระเยซูเจ้าทรงกระทำเพื่อเรามากมายเหลือเกิน.....แล้วเราละ.....ทำอะไรให้กับพระองค์บ้าง..มาถึงตอนนี้ดิฉันถึงได้แน่ใจว่...มันไม่ใช่แค่ “ความบังเอิญ”...แต่มันคือ “พระประสงค์ของพระเจ้า” ที่ทำให้ดิฉันมาขึ้นอยู่ตรงจุดนี้ ดิฉันจึงตั้งใจแน่วแน่วว่.....ดิฉันจะกระทำทุกอย่างเท่าที่ความสามารถอันน้อยนิดของดิฉันจะสามารถตอบแทนให้กับพระองค์ได้.....ดิฉันเคยถามแม่ของดิฉันว่.....รู้สึกยังงี้ที่ดิฉันได้เปลี่ยนศาสนา.....ท่านเป็นคนที่น่ารักมาก...ท่านไม่ได้ว่ทำอะไร...ท่านเพียงแต่บอกดิฉันว่ “ศาสนาทุกศาสนาสอนให้คนเป็นคนดี เมื่อลูกเลือกแล้วแม่ก็ไม่ว่ทำอะไร...เพียงแต่เราต้องปฏิบัติตนเป็นคนดีแค่นั้นก็พอ”.....แต่สำหรับครอบครัวที่เป็นคาทอลิกอยู่แล้ว.....กลับไม่สนใจที่จะนำลูก-หลานมารับศีลล้างบาป.....ไม่ยอมทำตามพระประสงค์ของพระเจ้า...ท่านคิดว่าชีวิตฝ่ายจิตของเขา.....จะเป็นอย่างไร ?

ทุกวันนี้เวลาแค่ 1 ชั่วโมง...ที่มานาพระในวันอาทิตย์.....ดิฉันรู้สึกว่มันยังน้อยไป...เพราะมันเทียบไม่ได้กับสิ่งที่พระได้ประทานให้กับเรา...

บางคนอาจจะคิดว่ “ตั้ง 1 ชั่วโมง”...เสียเวลาทำอย่างอื่นอีกตั้งมากมาย.....แต่ถ้าคุณลองคิดกลับกันว่ “แค่ 1 ชั่วโมง”...ที่คุณเมิให้พระ...มันเทียบกันได้อะไรว่...กับสิ่งที่พระได้ประทานให้คุณ.....บางคน...ปากบอกทำเพื่อพระ.....แต่การกระทำมันตรงกันข้าม.....ทำเพื่อพระ...อย่าทำแค่ลมปาก...แต่ต้องออกมาจากข้างในจริงๆ !!!

ประกาศ

สรุปข่าว

วันแพร่ธรรมสากล เก็บบุญ 2 ครั้งทุกมิสซา

ใน วันอาทิตย์ที่ 23 ตุลาคม ค.ศ. 2011 เป็นวันแพร่ธรรมสากล ทางวัดจะเก็บบุญ 2 ครั้งทุกมิสซา ครั้งแรกเพื่อช่วยเหลือกิจการของวัด และครั้งที่สองเพื่อช่วยเหลืองานแพร่ธรรมของพระศาสนจักรคาทอลิก

ฉลองวัดแม่พระสายประคำ หลักห้า

ขอเชิญพี่น้องสัตบุรุษร่วมโมทนาคุณพระเจ้า ในพิธีบูชาขอบพระคุณ ฉลองวัดแม่พระสายประคำ หลักห้า ใน วันอาทิตย์ที่ 23 ตุลาคม ค.ศ. 2011 เวลา 10.00 น.

ระลึกถึงแม่พระองค์อุปถัมภ์

ขอเชิญพี่น้องสัตบุรุษร่วมกันระลึกถึงแม่พระองค์อุปถัมภ์ ใน วันจันทร์ที่ 24 ตุลาคม ค.ศ. 2011 เวลา 19.00 น. ที่วัดนักบุญโยเซฟ บ้านโป่ง หลังพิธีจะแห่และสวดสายประคำไปยังถ้ำแม่พระที่หน้าอาคารเปาโล ที่นั้นจะมีการเผาจดหมายที่พี่น้องสัตบุรุษได้เขียนถึงแม่พระและรับพรจากพระสงฆ์

ปิดเดือนแม่พระแห่งสายประคำ

ขอเชิญพี่น้องสัตบุรุษทุกท่าน ร่วมปิดเดือนแม่พระแห่งสายประคำ ใน วันจันทร์ที่ 31 ตุลาคม ค.ศ. 2011 พิธีบูชาขอบพระคุณ เวลา 19.00 น. โดย กลุ่ม 1-3 รวมตัวกันที่หน้าศาลาอิมปริสา เวลา 18.30 น., กลุ่ม 4-10 รวมตัวกันที่บ้านเนินนาขาเร็ว เวลา 18.30 น. (เพื่อแห่เข้าวัดพร้อมกันทั้ง 10 กลุ่ม)

วันศุกร์ตันเดือน

วันศุกร์ที่ 4 พฤศจิกายน ค.ศ. 2011 เป็นวันศุกร์ตันเดือน ขอเชิญพี่น้องสัตบุรุษร่วมพิธีบูชาขอบพระคุณใน เวลา 19.00 น. ณ วัดนักบุญโยเซฟ บ้านโป่ง ตอนเช้ามีการส่งศีลมหาสนิทแก่ผู้เจ็บป่วยสูงอายุที่ไม่สามารถมาวัด ตามปกติ แต่สิ่งสำคัญขอให้นักบวชได้เตรียมตัวรับพระเยซูเจ้าอย่างพร้อมเพรียงด้วย

วันระลึกถึงผู้ล่วงลับและเสกสุสาน วัดนักบุญโยเซฟ บ้านโป่ง

วันเสาร์ที่ 5 พฤศจิกายน ค.ศ. 2011 เวลา 09.30 น. ขอเชิญพี่น้องสัตบุรุษร่วมพิธีบูชาขอบพระคุณ ใน โอกาสเสกสุสาน วัดนักบุญโยเซฟ บ้านโป่ง ณ บริเวณสุสานของวัด

ที่สุสานมีจุดบริการดอกไม้ พวงมาลัย และเทียนให้กับญาติพี่น้องที่มายังสุสาน ขอให้พี่น้องได้ช่วยกัน อุทิศทุน เพื่อเป็นการสมทบทุนช่วยเหลือกิจการของวัด

ขอขอบคุณ

ทางวัดขอขอบคุณ คุณวรรณ จุฬาทินนท์ ที่ได้มอบเงินจำนวน 15,000 บาท เพื่อสมทบค่าจัดพิมพ์หนังสือ “การสวดสายประคำ” และ คุณธำรงค์ – คุณอำไพ แสงเทียน ที่ได้มอบไม้กวาด จำนวน 15 ด้าม เพื่อใช้ในค่าย คำสอน ขอพระเยซูเจ้า แม่พระ และนักบุญโยเซฟ ตอบแทนน้ำใจดีของทุกท่าน (มีต่อบับหน้า)

ปฏิทินมิสซาบูชาขอบพระคุณประจำสัปดาห์

วัน - เวลา	ตุลาคม 2011 สำหรับ	ผู้ขอ
อาทิตย์ที่ 23 07.00 น. 09.00 น. 19.00 น.	อาทิตย์ที่ 30 เทศกาลธรรมดา (วันแพร่ธรรมสากล, วันเปื๋ยมหาราช) สุขสำราญ วันคล้ายวันเกิด คุณบุญซื่อน โลกวิทย์ สุขสำราญสำหรับสัตบุรุษ อุทิศแด่ รีนอ กุ้ยกี - โรซา วัยว ทรัพย์เย็น	บุตร - หลาน วัด น.น.
จันทร์ที่ 24 19.00 น.	น.อัมเตน มารีย์ คลาเรต์ พระสังฆราช โมทนาคุณแม่พระ อุทิศแด่ มาริอา ชุ่น-คอบนิโก อุดม-เปโตร ชนะ อร่ามสุขเสรี, มาริอาอื่น เชียงไข่ อุทิศแด่ มาริอา อาริส เจริญสุข	คุณวัชรินทร์ - คุณดวงฤดี ลูก - หลาน ลูก - หลาน
อังคารที่ 25 19.00 น.	สัปดาห์ที่ 30 เทศกาลธรรมดา อุทิศแด่ อักเนส ประทุม วังตาล อุทิศแด่ วิญญาน ปู่-ย่า, ตา-ยาย อุทิศแด่ บาร์โทโลเมโอ ยิงไ้อ - มาริอา หยูเชื้อะ แซ่โจ้ว	คุณธนรัตน์ - คุณสุภาภรณ์ คุณวิชุดา โฉมธนาโต บุตร - ธิดา - หลาน
พุธที่ 26 19.00 น.	สัปดาห์ที่ 30 เทศกาลธรรมดา สุขสำราญ วันคล้ายวันเกิด คุณศิริพร ชิดเครือ อุทิศแด่ ยอแซฟ ดี - มาริอา อันฮวย เต้าลิ้ม อุทิศแด่ มาริอาออกแรตตี ศิริลักษณ์	ลูกๆ คุณสุพจน์ - คุณดรุณี ลูก - หลาน
พฤหัสบดีที่ 27 19.00 น.	สัปดาห์ที่ 30 เทศกาลธรรมดา อุทิศแด่ ปู่ - ย่า ตระกูลทศพรสวรรค์ อุทิศแด่ วิญญานในไฟชำระ อุทิศแด่ มอนิกา บุญเรือง - ร็อก ช้วน ประคองกิจ	คุณประกอบ - คุณสร้อยบุษย์ - คุณเจน - คุณใจ - คุณจอย, คุณ บุญอิม - คุณดวงใจ ทศพรสวรรค์
ศุกร์ที่ 28 19.00 น.	ฉลอง น.ซีโมน และ น.ยูดาห์ อัครสาวก อุทิศแด่ มาริอา มาลา เสรีบุตร อุทิศแด่ เปาโล เทียนเต็ก แสงเทียน อุทิศแด่ วิญญานในไฟชำระ	คุณพยัพ - คุณสุดศรี คุณเล็ก - คุณแหลม คุณเพ็ญรุ่ง จิตต์อำไพ
เสาร์ที่ 29 19.00 น.	สัปดาห์ที่ 30 เทศกาลธรรมดา อุทิศแด่ เปโตร สมบัติ สุวรรณรังสิกุล อุทิศแด่ มาริอา ประเสริฐ สังขรัตน์	ภรรยา - บุตร, คุณนงลักษณ์ สามี - ลูก - หลาน